

ΘΕΜΑ: Συζήτηση προ ημερησίας διατάξεως

Προεκλογική Πολιτική Αντιπαράθεση

1. Κάθε προεκλογική μάχη δίνει την ευκαιρία να καταγραφούν οι πολιτικές δυνάμεις της χώρας αλλά και να δοκιμασθεί ο πολιτικός πολιτισμός μας. Στοιχεία του δεν αποτελούν μόνο η τήρηση των κανόνων του εκλογικού δικαίου και του δικαίου των πολιτικών κομμάτων, αλλά και η τήρηση των κανόνων της πολιτικής δεοντολογίας.

Τις τελευταίες δεκαετίες το πολιτικό σύστημα μας επέδειξε σημαντική πρόοδο στο κορυφαίο αυτό ζήτημα για την ποιότητα της Δημοκρατίας. Σ' αυτό πρωτοστάτησε πάντοτε το ΠΑΣΟΚ, το οποίο με τις πολιτικές και νομοθετικές του πρωτοβουλίες συνέβαλε καθοριστικά στην αναβάθμιση και τον εμπλουτισμό του πολιτικού πολιτισμού μας. Η συνεισφορά της Ν.Δ. στην προσπάθεια αυτή ήταν δυστυχώς ελάχιστη. Είναι, γι' αυτό, απορίας άξιο να εμφανίζεται τώρα ως τιμητής για την τήρηση των κανόνων του "παιχνιδιού". Είναι προφανές ότι δείχνει όψιμο και προσχηματικό ενδιαφέρον μόνο για τη δημιουργία εντυπώσεων. Η στάση από μόνη της είναι όμως παλαιοκομματική και εκφράζει την αμηχανία και την ηττοπάθειά της.

2. Το πόσο προσχηματικό είναι το ενδιαφέρον της φαίνεται από την παράθεση των μέτρων που επικαλείται για την αναβάθμιση, δήθεν, του εκλογικού αγώνα:

α) Εν πρώτοις προτείνει να αποφύγουμε τις συχνές ανοικτές συγκεντρώσεις. Είναι το λιγότερο προκλητικό ο κ. Καραμανλής, ο οποίος τους τελευταίους μήνες οργώνει κυριολεκτικά την Ελλάδα και πραγματοποιεί μόνος του μία χωρίς προηγούμενο παρατεταμένη προεκλογική εκστρατεία μιλώντας σε δεκάδες προεκλογικές συγκεντρώσεις μεταφερόμενων οπαδών, να κάνει τώρα λόγο για περιορισμό τους. Η επικοινωνία με το λαό κατά τη διάρκεια του εκλογικού αγώνα σε ανοικτές συγκεντρώσεις είναι παντού αναπόσπαστο στοιχείο της δημοκρατίας. Εντελώς διαφορετικό ζήτημα είναι η αναζήτηση όρων που να τιμούν τον πολιτικό πολιτισμό μας.

β) Προτείνει επίσης να πραγματοποιηθεί *διάλογος με τη συμμετοχή όλων των πολιτικών αρχηγών*. Αλλά τέτοιος διάλογος γίνεται συχνά. Γίνεται στο φυσικό του χώρο,

στη Βουλή. Ο λαός είχε την ευκαιρία να παρακολουθήσει πολλές τέτοιες αντιπαραθέσεις και να βγάλει τα συμπεράσματά του. Στον τηλεοπτικό διάλογο ισχύουν άλλοι, οι τηλεοπτικοί, κανόνες. Αν θέλουμε να προσφέρουμε την ευκαιρία στον λαό να ακούσει επιχειρήματα, να κάνει τις συγκρίσεις που χρειάζεται και να συνάγει τα συμπεράσματά του, πρέπει να προστατεύσουμε τον τηλεοπτικό διάλογο από την μετατροπή του σε παιχνίδι εντυπώσεων με τη θεαματοποίηση της πολιτικής. Παιχνίδι εντυπώσεων που οδηγεί αναπόφευκτα στον εκφυλισμό του διαλόγου. Σημασία έχει να ενδιαφερόμαστε για την ουσία της πολιτικής αντιπαραθέσης και όχι να κοπτόμαστε για εντυπωσιακές εικόνες. Για μας η πολιτική είναι επιχείρημα, δεν είναι θέαμα και τηλεοπτική “ατάκα”.

γ) *Ο έλεγχος των προεκλογικών δαπανών* είναι σημαντικό πρόβλημα για την ποιότητα της Δημοκρατίας μας. Όλες οι πολιτικές δυνάμεις πρέπει να συνεργαστούμε για να αναζητήσουμε τις καλύτερες λύσεις. Για το σκοπό αυτό λειτουργεί η διακομματική επιτροπή, η οποία είχε την ευκαιρία να επεξεργαστεί με ευρεία συναίνεση τη συμπλήρωση του θεσμικού πλαισίου για τις προεκλογικές δαπάνες και τον έλεγχο τους.

δ) Το θέμα της *αγοράς ραδιοτηλεοπτικού χρόνου* συζητήθηκε διεξοδικά στη Βουλή, με αφορμή σχετική πρόταση νόμου της Ν.Δ. Δεν έχει νόημα συνεπώς να επαναλαμβάνουμε μία ολοκληρωμένη συζήτηση για μία μη εφαρμόσιμη και αδιέξοδη πρόταση.

ε) Η κρατική τηλεόραση λειτουργεί με όρους αμεροληψίας. Ο τηλεθεατής είναι μάρτυρας της εντυπωσιακής αλλαγής που έχει πραγματοποιηθεί σε σχέση με ό,τι ίσχυε σε παλαιότερες εποχές. Το ΠΑΣΟΚ ήταν, εξάλλου, αυτό που ενίσχυσε το ΕΣΡ ως ανεξάρτητη αρχή με αποστολή το σχετικό έλεγχο. Το ΕΣΡ με τη νέα του σύνθεση είναι σε θέση τώρα να ανταποκριθεί στην αποστολή του κατά τον καλύτερο τρόπο.

Αθήνα, 17 Φεβρουαρίου 2000